

[Poul Nødgaard]

vurdering af de ansatte og de værnepligtige i forsvaret, som internationalt – jeg siger internationalt – har høstet stor anerkendelse for deres effektivitet og dygtighed.

Jeg vil ikke fra min side i dag lægge op til en større udenrigs- og forsvarspolitisk debat, blot afslutningsvis fremhæve, at Fremskridtspartiet ikke finder det relevant at tage SF's forespørgsel seriøst. Vi anser det blot for endnu et venstreforvirret vådeskud i den danske forsvarsdebat.

Fremskridtspartiet vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt på et senere tidspunkt, tage stilling til NATO's ansvarsområde. Men indtil videre synes vi, det fungerer udmærket, som det er. På dette grundlag mener jeg også, at Danmarks interesser bliver tilgodeset på en virkelig god måde.

Arne Melchior (CD):

Følgende lige efter Fremskridtspartiets ordfører føler jeg trang til at komplimentere for de synspunkter, der er givet udtryk for, og sige, at jeg gerne havde set, at Fremskridtspartiet havde været indbudt som medforslagsstiller til den i dag foreslåede dagsorden. Da dette ikke er sket, vil jeg alligevel opfordre Fremskridtspartiet til at stemme for den, ikke fordi den måske er god nok, men den er god, anvendelig og det bedst opnåelige i dag. Så jeg vil gerne anbefale Fremskridtspartiets gruppe at gøre dette.

Den diskussion, der går i mange NATO-lande, og som forespørgselsdebatten i dag er en lille krusning på, er her i landet vel nok rejst af udenrigsministeren en gang i fjor eftersommer, mener jeg at kunne huske. Det blev udenrigsministeren stærkt bebrejdet. Fra CD's side sagde vi allerede dengang, at vi ikke var enige i bebrejdelse. Det manglede da bare, at et lands udenrigsminister ikke skulle kunne tage nye, fremtidsrettede emner op, klart sigende, at dette ikke har stærk aktualitet, men at det er nødvendigt at tage hul på diskussionen. Det skal vi igen i dag sige udenrigsministeren tak for.

Det er helt oplagt, at når en sådan pagt er mere end fyrretyve år gammel og vi lever i en foranderlig verden, ikke mindst i allernyeste tid på ny, så er det da kun rimeligt, at en i øvrigt løbende debat forstærkes i perioder, og en sådan periode er vi inde i nu.

Når det fra flere sider her i debatten i dag er sagt, at der ikke foreligger noget forslag om

»out of area«, om en udvidelse af NATO's virkeområde, så er det selvfølgelig en, hvad skal vi sige, matematisk sandhed, en faktisk sandhed. Men det er ikke den virkelighed, vi lever i, det er ikke en poetisk sandhed i den forstand, at selvfølgelig diskuteres det da mange steder, og ud af denne diskussion kan der meget vel fødes sådanne forslag og efterhånden vel også nogle beslutninger.

Jeg synes, det er en lille pittoresk ting, at SF ved sin forespørgsel sådan set godkender NATO's eksistens og ikke drager den i tvivl ved samme lejlighed. Det er ellers meget moderne altid hos sådan et parti og hos andre kredse her i landet. Det er glædeligt at se, at NATO ikke diskuteres, om eksistensen af NATO skal fortsætte.

Jeg føler trang til at bringe et lille citat fra et interview med Helmut Schmidt, den tidligere tyske Bundeskansler, som blev bragt i det tyske dagblad Die Welt den 23. februar i år. Schmidt bliver spurgt om NATO's nødvendighed, efter at det er afsløret, at Sovjetunionen ikke længere er nogen supermagt. Schmidt svarer, idet jeg oversætter frit fra det tyske:

»NATO er nu som før en nødvendighed, eftersom man ikke ved, hvad der bliver af Sovjetunionen. Man ved ikke, om der i morgen dér er et militærregime, og man ved ikke, om et sådant for at dække over indre svaghed vil lade sig forføre til gennem militær aggression at skaffe sig anseelse til at skjule den indre dårlighed med. Sådant noget har man jo set adskillige gange i historien.«

Hr. Jens Thoft har derfor ikke ret, når han taler om, at det er nødvendigt for nogle – NATO-tilhængere, mener han jo altså – at opfinde nye fjendebilleder. Også et svækket Sovjetunionen, et turbulent Sovjetunionen, som vi ser i øjeblikket, med uro, usikkerhed, turbulens nær og fjern, er selvfølgelig en alvorlig årsag til at stå rustet for enhver eventualitet, når man er en fredsvæn.

Interviewet med Helmut Schmidt bringes i øvrigt under overskriften, et citat fra Helmut Schmidt, som hedder »Wo zum Teufel bleiben die Europäer?«. Frit oversat: »Hvor pokker bliver europæerne af?«

Jeg vil bringe et yderligere citat af Helmut Schmidt, som vel også i dette hus nyder en ikke ubetydelig anseelse. Helmut Schmidt siger følgende: